

Пономаренко М.М. Правове регулювання допорогових закупівель в державах-членах ЄС: порівняльний аспект

*Пономаренко Марія Миколаївна,
аспірантка кафедри порівняльного і європейського права
Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
помічник-консультант народного депутата України*

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОПОРОГОВИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В
ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ ЄС: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ**

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Система державних закупівель є одним з найбільш дієвих важелів впливу на економічне зростання держави. В кожній країні світу з моменту прийняття першого закону про державні закупівлі і до сьогоднішнього дня вдосконалення закупівельної практики є одним із пріоритетних завдань органів влади. На сучасному етапі розвитку українського суспільства інститут державних закупівель потребує комплексного реформування та вдосконалення. Вирішенням зазначеної проблеми повинно стати проведення державних закупівель в електронній формі. Зважаючи на те, що подібний спосіб проведення державних закупівель є доволі поширеним у країнах Європейського Союзу, а також з огляду на зобов'язання України в рамках Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони («Угода про асоціацію» [6]) актуальним виявляється дослідження особливостей правового регулювання державних

закупівель в країнах-членах ЄС.

Сьогодні значну роль в процесах поживлення економічної і промислової політики країн-членів ЄС відіграють т.зв. допорогові державні закупівлі, які регулюються нормами внутрішнього законодавства держав-членів ЄС. На основі аналізу досвіду ЄС в сфері регулювання допорогових державних закупівель і з урахуванням особливостей країн-членів, можна в подальшому виробити найбільш чіткі рекомендації щодо зміни українського законодавства в галузі допорогових державних закупівель. Цим і зумовлена нагальна потреба належного дослідження особливостей регулювання допорогових закупівель в державах-членах ЄС в порівняльному аспекті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання нормативно-правового забезпечення державних закупівель у своїх роботах розглядали такі науковці, як О. Юдіцький, О. Критенко, М. Письменна, М. Бублій, К. Починок, О. Шатковський, Г. Файвеш, Я. Петруненко, О. Підмогильний, Л. Пісмаченко, І. Влялько.

Однак системного наукового дослідження регулювання допорогових закупівель в державах-членах ЄС в порівняльному аспекті в юридичній літературі не проводилося. Наведене доводить безсумнівну актуальність дослідження.

Формування цілей статті. Метою статті є проведення порівняльно-правового аналізу регулювання допорогових державних закупівель в країнах-членах ЄС.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в статті комплексно, з використанням порівняльно-правових методів досліджено специфіку правового регулювання допорогових державних закупівель в країнах-членах ЄС.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зазначимо, що під так званими «порогами» в законодавствах різних країн світу про державні закупівлі розуміються числові показники національної або євровалюти, з

яких починається використання загального механізму проведення публічних закупівель. Таким чином при досягненні певної суми замовник зобов'язаний проводити передбачені законодавством ЄС процедури розміщення замовлень та проведення закупівель [13, с. 951].

«Граничні значення» (їх також називають «цінові пороги», «порогові показники», «порогові суми», «вартісні пороги», «фінансові межі» та ін.) є одним з ключових елементів кожної «закупівельної системи», оскільки вони багато у чому визначають необхідність застосування закону або замінюючого (і/або доповнюючого) його іншого нормативного правового акту, що регулює правовідносини у сфері проведення державних закупівель.

Договір про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС) не містить положень, які безпосередньо стосуються допорогових державних закупівель. Винятком виступає стаття 199, яка відноситься до державних закупівель, а також стаття 346, яка прямо впливає на державні закупівлі в оборонній сфері [5].

Говорячи про регулювання державних закупівель в законодавстві ЄС, необхідно також зазначити, що вторинне право ЄС застосовуються тільки до торгів, які відповідають критерію незначної вартості (*de minimis*). Контракти, вартість яких нижче встановлених в Директивах порогів, не підпадають під її дію, і відповідно регулюються національним законодавством країни-члена ЄС.

Так, в статті 4 Директиви 2014/24/ЄС вказується, що вона застосовується до закупівель, оціночна вартість яких, за вирахуванням податку на додану вартість (ПДВ), дорівнює або перебільшує наступні порогові значення:

(a) 5 186 000 євро для контрактів на виконанням робіт;

(b) 134 000 євро для контрактів на поставки товарів та надання послуг, присуджуваних центральними органами влади, та конкурсів проєктів, організованих цими органами; якщо державні контракти щодо поставки

товарів присуджуються замовниками, які працюють у галузі оборони, такий поріг застосовується тільки до контрактів, пов'язаних з продуктами, які підпадають під дію додатка III;

(c) 207 000 євро для контрактів щодо поставки товарів та надання послуг, присуджуваних субцентральними органами влади, та конкурсів проектів, організованих цими органами; цей поріг також застосовують до контрактів щодо поставки товарів, які присуджуються центральними органами влади, які працюють у галузі оборони, якщо ці контракти включають товари, які не підпадають під дію додатка III;

(d) 750 000 євро для державних контрактів щодо надання послуг на соціальних та інших окремих послуг, перелічених у Додатку XIV [3].

Директива 2014/25/ЄС від 26 лютого 2014 року (у статті 15) щодо здійснення закупівель організаціями, що працюють у водогосподарському, енергетичному, транспортному секторах та секторі поштових послуг, яка скасовує Директиву 2004/17/ЄС застосовується до закупівель з чистою вартістю за вирахуванням податку на додану вартість (ПДВ), що дорівнює або є вищою від таких порогових значень:

(a) 414 000 євро для контрактів на постачання товарів і контрактів на надання послуг, а також для конкурсів на розробку проектів;

(b) 5 186 000 євро для контрактів на виконання робіт;

(c) 1 000 000 євро для контрактів на надання соціальних та інших специфічних послуг, наведених у Додатку XVII [4].

Відповідно до положень статті 8 Директиви 2009/81/ЄС від 13 липня 2009 року про координування процедур укладення окремих видів контрактів на виконання робіт, закупівлю товарів і надання послуг у сфері оборони та безпеки, та про внесення змін до Директив 2004/17/ЄС та 2004/18/ЄС застосовується до контрактів, розрахункова вартість яких без урахування податку на додану вартість (ПДВ) є не нижчою за такі порогові значення:

(a) 412 000 євро для контрактів поставки та контрактів на надання

послуг;

(b) 5 150 000 євро для контрактів на виконання робіт [1].

Директива 2014/23/ЄС від 26 лютого 2014 року застосовується до концесій, вартість яких дорівнює або перевищує 5186000 євро (стаття 8) [2].

Отже, можна зазначити, що Директиви ЄС вступають в силу в разі перевищення сумою закупівлі певного порогу, в іншому випадку покупець безпосередньо може користуватися регулятивними нормами національного законодавства.

Якщо звернутись до статистичних даних за 2015 рік (Public Procurement Indicators 2015), які були оприлюднені 19 грудня 2016 року країнами-лідерами з кількості проведених допорогових закупівель стали Португалія і Болгарія. Помітне зростання фінансових показників допорогових закупівель спостерігається в Великобританії, Фінляндії, Словаччині, Австрії, Франції, Ірландії і Чеській Республіці [19].

Сьогодні в ЄС, як правило, використовуються дві моделі державних закупівель на національному рівні:

1) централізовані закупівлі – здійснюються єдиним органом з питань державних закупівель з метою забезпечення спільних потреб, тобто замовники доручають здійснення державних закупівель від їх імені централізованому органу;

2) децентралізовані закупівлі – передбачають самостійне здійснення замовниками закупівель, тобто дають можливість кожному замовнику здійснювати закупівлі товарів і послуг.

Класичним представником ЄС, що відповідає централізованій моделі державних закупівель, є Німеччина. Електронні закупівлі здійснюються на базі платформи E-Vergabe і є обов'язковими до застосування федеральними відомствами. Інтереси приватного сектора відстоює громадська організація «Форум Держзамовлення». Вона аналізує останні тенденції у сфері державних закупівель, які систематично обговорюються з урядом, що,

безумовно, є показником високого рівня розвитку громадянського суспільства в країні і сприяє зміцненню правової держави.

У Німеччині допорогові публічні закупівлі регулюються Частиною IV Закону про обмеження конкуренції (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) (GWB) [15] і положенням про присудження державних контрактів (Vergabeverordnung) (VgV) [22]. Державні закупівлі складають 15% від ВВП Німеччини [14]. У Франції схожий показник – 16% від ВВП держави [17]. Порядок проведення публічних закупівель у Франції регулюється нормами Кодексу державних закупівель (Public Procurement Code (CMP)), який є основним законодавчим актом у даній сфері [18].

Найбільш децентралізовану систему має Швеція. Електронні державні закупівлі були закріплені на законодавчому рівні ще в 2001 р. У цій країні немає обов'язкової національної платформи електронних закупівель, проте муніципалітети мають власні електронні платформи, які використовуються на добровільній основі. Загалом, система електронних закупівель Швеції характеризується великою кількістю приватних операторів, що є ключовою ознакою, яка вирізняє її від централізованих моделей.

У Швеції державні закупівлі регулюються Законом Швеції про державні закупівлі Swedish Public Procurement Act (2016: 1145- LOU), який містить в собі Главу 3 «Пороги», в положеннях якої визначені вимоги для проведення допорогових державних закупівель в Швеції [20]. Згідно з пунктом 7 Закону для цілей Закону поріг контракту складає 80 000 євро для контрактів на товари та послуги і 1 000 000 євро для контрактів на виконання робіт [20].

Так, у Великобританії було прийнято нове законодавство у сфері державних закупівель – The Public Contract Regulations 2015 [21], яке містить «Правило 35» – «Електронні аукціони».

За «Правилом 35» встановлені законодавчі положення, що визначають, які електронні аукціони можуть використовуватися в рамках державних

закупівель. Ці правила є розпорядчими, особливо якщо порівнювати їх з рамковими угодами і динамічними системами закупівель. Електронні аукціони дозволяють організації-замовнику вводити фазу процедури державних закупівель після повної оцінки тендерних заявок і за допомогою чого учасникам торгів пропонується знижувати ціни. Фактично, вони допускають використання незначної конкуренції або «переговорів» в процедурах, де це зазвичай не приймається. Із застереженням, звичайно, що суб'єкти сфери державних закупівель знають, що вони роблять і планують відповідно.

За своєю природою електронні аукціони повинні проводитися на електронній платформі. Електронні аукціони повинні бути розкриті з самого початку (пункт 7) і можуть використовуватися тільки в тому випадку, якщо технічні вимоги були встановлені з достатньою точністю (пп. 4 і 5) [21].

Для використання електронних аукціонів суб'єкти сфери державних закупівель повинні розкривати критерії присудження винагороди і математичну формулу, яка використовується для розрахунку балів, ще раз наголошуючи на необхідності планування і технічного потенціалу з боку організації-замовника для розуміння цих проблем. Тобто даним правилом встановлені певні критерії прозорості.

Як вже було зазначено, порядок проведення державних закупівель у Франції регулюється нормами Кодексу державних закупівель (Public Procurement Code (СМР)), який є основним законодавчим актом у даній сфері [18]. Так, відповідно до зазначеного акта державні контракти укладаються між договірними органами, як визначено в статті 2, і економічними операторами, будь то державними чи приватними, для задоволення їх потреб в роботах, поставках або послугах.

Указ Прем'єр міністра Франції №. 2015-1904 від 30 грудня 2015 року встановив нові порогові значення для державних закупівель, змінивши їх з 15 000 євро або 20 000 євро до 25 000 євро без податку. Цей Указ заснований на

європейських нормах, що встановлюють кількість європейських порогових значень на дворічний період з 1 січня 2016 року по 30 грудня 2017 року, особливо для обліку курсів валютних курсів [12].

У відповідності до Акту про державні закупівлі в Польщі [7] встановлені такі порогові значення для проведення процедур державних закупівель – рівне або перевищує еквівалент PLN 750 000 євро.

В свою чергу, в Шотландії правила державних закупівель розрізняються залежно від типу і вартості рекламованого контракту. Коли контракти перевищують порогові значення контракту в ЄС, застосовуються відповідні положення Директив ЄС. У свою чергу, для регулювання системи державних закупівель в Шотландії був прийнятий Закон про реформу закупівель (Шотландія) 2014 (Procurement Reform (Scotland) Act 2014 року), останні зміни до якого набули чинності 18 квітня 2016 року. Згідно з пунктом 3 Закону про реформу закупівель для цілей Закону поріг контракту складає 50 000 фунтів стерлінгів для контрактів на товари та послуги і 2 млн. фунтів стерлінгів для контрактів на виконання робіт (так званих «регульованих закупівель») [16].

Підсумовуючи зазначимо, що розглянуті нами Директиви ЄС про закупівлі не охоплюють контракти, які оцінюються нижче фінансових порогів ЄС, але як показує практика ці контракти можуть, тим не менш, підпадати під дію принципів Договору, за умови, що вони представляють певні транскордонні інтереси для компаній, розташованих в інших державах-членах (C-507/03 Commission v Ireland) [11]. Згідно обставин даної справи, Суд в своєму рішенні вказав, що укладений контракт на державні закупівлі в Ірландії має певний інтерес для підприємства, що знаходиться в іншій державі-члені ЄС, яке не змогло взяти участь в тендерній процедурі державної закупівлі, оскільки воно не мало доступу до відповідної інформації до того, як був укладений контракт.

У своєму рішенні від 6 жовтня 2016 року у справі Tescoedi

Construzioni, C-318/15 Суд ЄС встановив неприйнятним запит на попереднє посилання, спрямоване адміністративним судом П'ємонту, Італія. Справа стосувалася сумісності із положеннями ст. 49 і 56 ДФЄС італійського законодавства в сфері державних закупівель, що застосовується до допорогових контрактів (тобто контрактів на роботи вартістю менше 1 млн. євро), що надавало можливість автоматичного відхилення тендерних заявок які перевищили «пороги» без процедури «inter partes» [10].

Це справа надало Суду ЄС можливість повернутися до схожого рішення в справі в SECAP і Santorso, C-147/06 і C-148/06 [8]. В даному випадку суд, зрозумів, що існує потенційна можливість для транскордонних відсотків за контрактом, оскільки «не дивлячись на те, що контракт на виконання робіт складає оціночну вартість в розмірі 1 158 899,97 євро, не можна виключати, що у контракті відсутні певні транскордонні інтереси, оскільки Фоссано [місце виконання робіт] знаходиться в межах 200 км кордону між Францією і Італією і кілька учасників тендера, які допущені до участі в тендері – це італійські компанії, які розташовані в районах, які не є сусідніми, наприклад на відстані приблизно від 600 до 800 км від Фоссано.

Також, Суд ЄС переглянув своє трактування потенційних транскордонних інтересів наступним чином: «Що стосується об'єктивних критеріїв, які можуть вказувати на деякі транскордонні інтереси, то Суд раніше вважав, що такими критеріями може бути, зокрема, той факт, що даний договір є на значному рівні поєднаний з місцем контракту, а також конкретних характеристик відповідних продуктів. Припустимо для законодавства встановити об'єктивні критерії із зазначенням того, що є певні транскордонні інтереси. Такими критеріями можуть бути, серед іншого, той факт, що даний контракт знаходиться на значному рівні в поєднанні з місцем, де повинна виконуватися робота. Можливість такого інтересу також може бути виключена в разі, наприклад, коли економічні інтереси в розглянутому контракті незначні» [10].

Той же принцип, що стосується транскордонних інтересів, застосовується до концесій на надання послуг і до неперіоритетних послуг, які відповідно до діючих правил ЄС не вимагають публікації повідомлення про контракт в ОЖЕУ (C-226/09 Commission v Ireland) [9].

Висновки з проведеного дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Таким чином, регулювання державних закупівель і, зокрема, державних допорогових закупівель в ЄС розглядається як засіб, що сприяє розвитку європейської інтеграції. Доведено, що у процесі свого розвитку правове регулювання державних допорогових закупівель в ЄС досягло наступних результатів: було вжито заходів, які сприяють підвищенню прозорості, справедливості проведення державних допорогових закупівель. Також досліджено дві основні моделі здійснення державних закупівель в ЄС: централізована (Німеччина, Франція) та децентралізована (Швеція, Велика Британія).

Проте, правове регулювання державних допорогових закупівель в Європейському Союзі на даному етапі знаходиться на стадії реформування. В цей час на рівні держав-членів ЄС проводиться удосконалення положень національного законодавства з метою спрощення чинного правового регулювання, а також з метою сприяння застосуванню електронних процедур.

Таким чином досвід Європейського Союзу у сфері регулювання інституту державних закупівель є надзвичайно важливим та корисним для України. Особливо враховуючи те, що наразі триває активне реформування системи публічних закупівель, відповідно до взятих зобов'язань згідно Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

Список використаної літератури

1. Директива 2009/81/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13

липня 2009 року про координування процедур укладення окремих видів контрактів на виконання робіт, закупівлю товарів і надання послуг у сфері оборони та безпеки, та про внесення змін до Директив 2004/17/ЄС та 2004/18/ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://eupublicprocurement.org.ua/wpcontent/uploads/2015/02/EU-PP-Directives-Compendium_UKR.pdf

2. Директива 2014/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про укладання договорів концесії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://eupublicprocurement.org.ua/wpcontent/uploads/2015/02/EU-PP-Directives-Compendium_UKR.pdf

3. Директива 2014/24/ЄС Європейського Парламенту і Ради ЄС від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2015/02/EU-PP-Directives-Compendium_UKR.pdf

4. Директива 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та ради від 26 лютого 2014 року щодо здійснення закупівель організаціями, що працюють у водогосподарському, енергетичному, транспортному секторах та секторі поштових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2015/02/EU-PP-Directives-Compendium_UKR.pdf.

5. Договір про функціонування Європейського Союзу від 25 березні 1957 р. (Косолідована версія) Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_b06

6. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011/

card2#Card

7. Act of 29 January 2004 Public procurement law [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.uzp.gov.pl/__data/assets/pdf_file/0028/35479/Public_Procurement_Law_2017_consolidated.pdf

8. C-147/06 - SECAP and Santorso [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-147/06>

9. C-226/09 - Commission v Ireland Ireland [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-226/09>

10. C-318/15 - Tecnoedi Costruzioni [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-318/15>

11. C-507/03 - Commission v Ireland [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=c-507/03>

12. Changes to thresholds that apply to the award of public contracts [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.august-debouzy.com/en/blog/820-changes-to-thresholds-that-apply-to-the-award-of-public-contracts>

13. Edler, J. and Georghiou, L. (2007), «Public procurement and innovation – Resurrecting the demand side», Research Policy, Vol.36, No.7, pp. 949-963.

14. Germany Country Profile [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/how/improving-investment/public-procurement/study/country_profile/de.pdf

15. Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.gesetze-im-internet.de/gwb>

16. Procurement Reform (Scotland) Act 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.legislation.gov.uk/asp/2014/12/contents>

17. Public procurement – Study on administrative capacity in the EU Public procurement – Study on administrative capacity in the EU France Country Profile [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ec.europa.eu/>

regional_policy/sources/policy/how/improving-investment/public-procurement/
study/country_profile/fr.pdf

18. Public Procurement [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
<https://gettingthedealthrough.com/area/33/jurisdiction/28/public-procurement-2016-france>

19. Public Procurement Indicators 2015 [Електронний ресурс]. – Режим
доступу
:file:///C:/Users/M/Downloads/20161219_indicators_2015_both_averages.pdf

20. Swedish Public Procurement Act (2016: 1145- LOU) [Електронний
ресурс]. – Режим доступу : [http://www.konkurrensverket.se/globalassets/
english/publications-and-decisions/swedish-public-procurement-act.pdf](http://www.konkurrensverket.se/globalassets/english/publications-and-decisions/swedish-public-procurement-act.pdf)

21. The Public Contract Regulations 2015 [Електронний ресурс]. – Режим
доступу :
http://www.legislation.gov.uk/uksi/2015/102/pdfs/uksi_20150102_en.pdf

22. Verordnung über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergabeverordnung
– VgV) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [https://www.gesetze-im-
internet.de/bundesrecht/vgv_2016/gesamt.pdf](https://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/vgv_2016/gesamt.pdf)

Пономаренко М.М. Правове регулювання допорогових закупівель в державих-членах ЄС: порівняльний аспект

Розглянуто питання допорогових державних закупівель в державах-членах Європейського Союзу. Визначені основні вимоги для проведення допорогових державних закупівель у Франції, Польщі, Швеції, Німеччині, Великобританії та Шотландії. Проаналізовано основні моделі електронних державних закупівель на національному рівні держав-членів ЄС. Наголошено на сучасних тенденціях удосконалення положень національного законодавства з метою спрощення проведення допорогових державних закупівель в державах-членах ЄС.

Ключові слова: державні закупівлі, допорогові державні закупівлі,

Європейський Союз, національне законодавство.

Пономаренко М. Н. Правовое регулирование допороговых закупок в странах – членах ЕС: сравнительный аспект

Рассмотрен вопрос регулирования осуществления государственных закупок в странах – членах Европейского Союза. Обозначены основные требования к проведению допороговых государственных закупок во Франции, Польше, Швеции, Германии, Великобритании и Шотландии. Проанализированы основных модели электронных государственных закупок на национальном уровне стран - участниц ЕС. Внимание акцентировано на современных тенденциях улучшения национального законодательства с целью упрощения процедур проведения допороговых государственных закупок в ЕС.

Ключевые слова: государственные закупки, допороговые государственные закупки, Европейский Союз, национальное законодательство.

Ponomarenko M. Regulation of subthreshold procurement in EU member states: comparative aspect

The paper deals with the question of subthreshold public procurement in the in the member states of the European Union. The basic requirements for subthreshold public procurement in France, Poland, Sweden, Germany, the UK and Scotland are determined. The basic models of electronic public procurement at national level are analysed. Emphasis is placed on the current trend of improvement of national legislation to facilitate conducting subthreshold public procurement in the member states of the European Union.

Keywords: public procurement, subthreshold public procurement, the European Union, national legislation